

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: 22. april 2009

Sags nr.: 0902371

Sagsbeh.: SUMSBPE / Regional sundhed

Dok nr.: 31124

Besvarelse af spørgsmål nr. 357 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 10. marts 2009.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål :

"Ministeren bedes redegøre for, hvilke konsekvenser, det har haft for de patienter på Sikringen, som før blev fikseret stående og gående, at denne fikseringsmetode nu er blevet afskaffet."

Svar:

Jeg har til brug for min besvarelse indhentet bidrag fra Region Sjælland, som har oplyst følgende:

"Spørgsmålet har været forelagt for afdelingsledelsen for Retspsykiatrisk afdeling i Nykøbing Sjælland, hvorunder Sikringsafdelingen er organisatorisk placeret.

De udmeldte retningslinier for fiksering af patienter på Sikringsafdelingen, der indebærer at det ikke længere er tilladt at benytte hånd- og fodremme, ej heller når det vurderes som værende det mest hensyntagende indgreb for patienten, har haft væsentlige konsekvenser for nogle af patienterne.

Sikringsafdelingen har således været nødt til at træffe foranstaltninger, så to patienter nu er nødt til at være placeret bag aflåst dør. Den ene af disse patienter må desuden fikseres til seng med remme to gange dagligt, når personalet skal yde personlig hygiejne..... Patienten er nærmest konstant psykotisk og uforudsigelig, og har forårsaget flere skader på medarbejderne, ligesom patienten har overfaldet en anden patient i afdelingen. Det vil således ikke være sikkerhedsmæssigt forsvarligt at lade patienten opholde sig i afdelingen uden remmene. Patientens farlighed opstår, når patienten ifølge egne udsagn modtager telepatiske beskeder med opfordring til at skade konkrete personer.

For to andre patienter indebærer den ændrede fikseringspraksis, at de nu må være bæltefikseret til deres senge, fordi de er så uforudsigelige på psykotisk grundlag, at det ikke er sikkerhedsmæssigt forsvarligt for personalet at være sammen med patienterne på deres stuer. Døraflåsning er i disse tilfælde således ikke i sig selv tilstrækkeligt.

Endelig kan det nævnes, at bortfaldet af muligheden for anvendelse af hånd- og fodremme desuden for nogle patienter har betydet reducerede muligheder for, at personalet - af sikkerhedsmæssige årsager - kan yde den ønskede pleje i form af assistance til patienternes personlige hygiejne.

Det er således Psykiatridelsens vurdering, at den pålagte ændring af praksis med hensyn til fiksering af patienter har haft ganske betydelige konsekvenser for nogle af Sikringsafdelingens patienter, og dermed i væsentlig grad har forringet patienternes vilkår.”

Jeg henholder mig til Region Sjællands oplysninger, men understreger, at psykiatrilovens regler om tvangsfiksering har været gældende siden 1989. Der er altså ikke tale om en ændring i retstilstanden.

Derudover vil jeg understrege, at psykiatrilovens mindstemiddelsprincip i forhold til anvendelse af tvang ikke giver mulighed for at anvende tvangsindgreb, herunder fikseringsmetoder, som psykiatriloven ikke giver hjemmel til at anvende.

.